

Voorstel van wet van de heren Westerterp, Boersma, Van Mierlo, Van Thijn en Wiegel tot verandering in artikel 110 van de Grondwet

(Vervroeging Prinsjesdag)

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG

(Ingezonden 25 juni 1971)

Nr. 6

Alvorens in te gaan op de opmerkingen uit het verslag en de daar gestelde vragen, willen wij er onze erkentelijkheid over uitspreken dat wij in de gelegenheid worden gesteld dit onderdeel van de grondwetsherziening ook bij de tweede lezing te verdedigen. Wij zijn nog steeds de mening toegedaan dat hierdoor de werkwijze van het parlement verbetering zal onder vinden en wel enerzijds wat betreft de logische indeling van het parlementaire werkjaar en anderzijds wat betreft de behandeling van de begrotingsontwerpen.

Het verheugde ons dat de Regering door de bekrachtiging van het voorstel na de eerste lezing te bevorderen, te kennen gaf de eraan verbonden voordelen zwaarder te achten dan de door haar aanvankelijk gesignaleerde nadelen. Daarentegen verbaasde het ons – met diegenen onder verscheidene leden die zich overigens tegen ons voorstel kanten – dat de Regering, na te hebben meegewerkt aan de afkondiging op 11 maart, in de toelichting op wetsontwerp **11 308**, ingediend op 11 mei, de aanvaarding van het voorstel ontraadt. In genoemde toelichting wordt de indruk gewekt dat de conferentie van de Ministers van Financiën van de lid-staten van de Europese Gemeenschappen op 26 en 27 april te Hamburg in dit opzicht een novum heeft opgeleverd, welk novum een verandering van standpunt zou rechtvaardigen. Nu vele leden en verscheidene leden in het verslag een uitnodiging tot ons richten om hierop commentaar te geven, zijn wij allereerst geplaatst voor de moeilijkheid dat deze conferenties reeds in het algemeen en die in Hamburg voorafgaande aan de monetaire crisis in het bijzonder, gekenmerkt worden door een grote mate van vertrouwelijkheid, zelfs in die mate dat geen communiqué wordt uitgegeven.

Uit de berichtgeving over de conferentie afkomstig van het doorgaans goed geïnformeerde Agence Europe Presse, blijkt niet dat de Ministers concrete afspraken hebben gemaakt over de harmonisatie van de kalenders van de begrotingsbehandeling in de lid-staten. Wij wijzen er trouwens op dat de conferentie – zoals deze benaming reeds aangeeft – niet een bijeenkomst is van de Raad van Ministers van de Gemeenschappen. Welke gedachten hier dan ook uitgewisseld worden, dit kunnen nooit beleidsbeslissingen voor de economische en financiële coördinatie in het kader van die Gemeenschappen zijn. De meest recente desbetreffende verbindende afspraak is neergelegd in de beschikking van de Raad van 22 maart, gepubliceerd bij Kamerstuk **11 146** nr. 2. Uit de mededelingen van de Regering in de toelichting op wetsontwerp **11 308** blijkt evenwel dat in Hamburg een discussie is gevoerd over de synchronisatie van de begrotingscycli. Deze discussie heeft kennelijk niet geleid tot het voornemen een vervroeging te bevorderen van de derde jaarlijkse bespreking over de economische coördinatie. In genoemde toelichting bericht de Regering immers dat hiertoe telkenjare rond half oktober een zitting van de Raad zal plaats vinden.

Dit is niet meer dan een herhaling van wat in artikel 4 van de beschikking van 22 maart voorzien is. Op de vaststelling van die beschikking vooruitlopend, deelde de Minister van Financiën op 25 februari jongstleden tijdens een gezamenlijke vergadering van de vaste Commissies voor Buitenlandse Zaken, Financiën en Economische Zaken van de Tweede Kamer